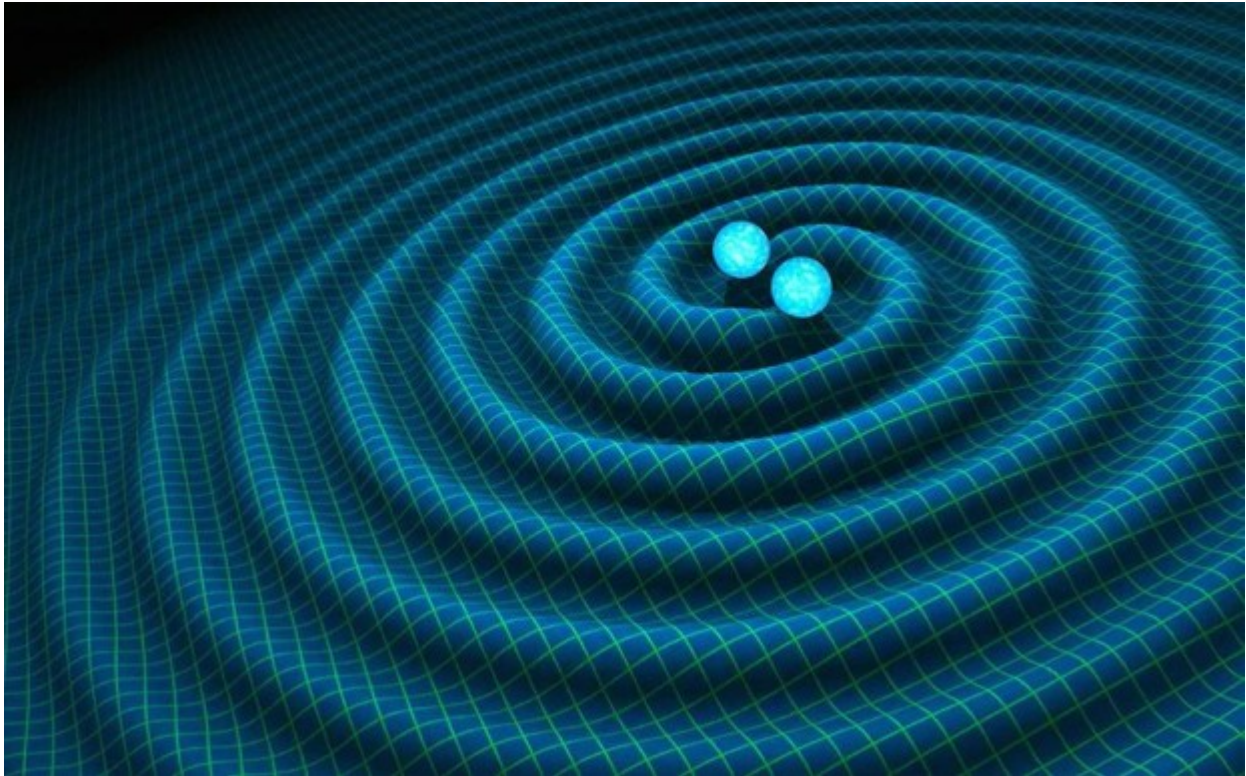

Όταν ο Αϊνστάιν έκανε λάθος... εν μέρει

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Γραφική αναπαράσταση των δύο μαύρων τρυπών λίγο πριν «σμίξουν», εξαπολύοντας τα ανεπαίσθητα βαρυτικά κύματα που μόλις εντοπίστηκαν.

ΗΛΙΑΣ ΜΑΓΚΛΙΝΗΣ

GW150914: αυτός είναι ο κωδικός που δηλώνει τον εντοπισμό των βαρυτικών κυμάτων, στις 14 Σεπτεμβρίου της περασμένης χρονιάς. Μαγικός κωδικός – για ορισμένους από εμάς που «ψωνιζόμαστε» με αυτά τα θέματα κι ας μην είμαστε ειδικοί. Τον μνημόνευσε την περασμένη Τρίτη, ο δρ Θεοχάρης Αποστολάτος, αναπληρωτής καθηγητής στο Φυσικό Τμήμα του ΕΚΠΑ, ο οποίος μίλησε στο Ιδρυμα Ευγενίδου για την πρόσφατη ανακάλυψη των βαρυτικών κυμάτων και τους λόγους που την καθιστούν μία από τις κορυφαίες επιστημονικές ανακαλύψεις όλων των εποχών.

Ακούγεται λίγο στεγνό έτσι διατυπωμένο, αλλά η ίδια η διάλεξη του δρος Αποστολάτου μόνο στεγνή δεν ήταν, το αντίθετο, επρόκειτο για μια ανάλυση/αφήγηση γεμάτη πλούσιους κυματισμούς. Όταν, για παράδειγμα, ο δρ Αποστολάτος ξεκίνησε από τα απλά και προσπαθούσε να μας δείξει τι σημαίνει να έχεις εικόνα χωρίς ήχο, μας έδειξε μια βουβή σκηνή με την μπάντα του Ντίιβ

Μπρούμπεκ και του Πολ Ντέσμοντ να παίζουν κάτι – τι όμως; Όπως το υποψιαστήκαμε, ήταν το κλασικό «Take Five». Στη συνέχεια, ο δρ Αποστολάτος μας έδειξε μια εικόνα με δύο πασίγνωστους πολιτικούς που αντάλλαξαν μια στιχομυθία, η οποία όμως δεν έφτασε ποτέ στα αυτιά μας: ο Γιάννης Βαρουφάκης και ο Γερούν Ντάισελμπλουμ σφίγγουν τα χέρια, πριν από ένα χρόνο, και (λέγεται ότι) ο δεύτερος ψιθυρίζει στο αυτί του πρώτου εκνευρισμένος «Μόλις σκότωσες την Τρόικα»!

Όλα αυτά σε μια προσπάθεια να μας εξηγήσει ο Έλληνας επιστήμονας (και μαθητής του διάσημου αστροφυσικού Κιπ Θορν, ενός από τους εγκεφάλους πίσω από την ομάδα που εντόπισε τα βαρυτικά κύματα) ότι η πληροφορία σχετικά με την πρόσφατη ανακάλυψη μας ήρθε με έναν πολύ περίπλοκο όσο και λεπτεπίλεπτο τρόπο.

Καθώς τη μεγάλη ανακάλυψη οφείλουμε στο σμίξιμο ανάμεσα σε δύο μαύρες τρύπες, η όλη υπόθεση αποκτά έναν ακόμα πιο εξωτικό χαρακτήρα. Οι μαύρες τρύπες είναι ό,τι πιο παράξενο μπορεί να επιδείξει το σύμπαν. Ο ίδιος ο Αϊνστάιν τις προέβλεψε θεωρητικά, πίστευε όμως πως η φύση δεν θα επέτρεπε σε μια τέτοια τερατωδία να υπάρξει: το «ιδιαίτερο κενό» που αφήνει η κατάρρευση ενός άστρου μεγάλης μάζας, έτσι που στο εσωτερικό του αστέρα η βαρύτητα γίνεται άπειρη (ιδού η τερατωδία) κι ο ιστός του χωρόχρονου «σκίζεται» και αποκόβεται από τον χωρόχρονο του λοιπού σύμπαντος. Κι όμως, εκεί ο τετραπέρατος Αϊνστάιν έσφαλε. Ναι μεν η Γενική Θεωρία του της Σχετικότητας επιβεβαιώθηκε περίτρανα με τα βαρυτικά κύματα, το σημείο εκκίνησης όμως ήταν μια αλλόκοτη αστρική πραγματικότητα την οποία ο ίδιος αρνιόταν!

Έντυπη

Πηγή: kathimerini.gr